

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Η. ΛΑΜΠΡΟΥ

11

1914

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★ BAS. N. GRÉGORIADES
ÉDITIONS

Ε.Υ.Δ. Σ. Π. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 1900

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου μαθητοῦ, κ. Χρ. Παντελίδου, καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀβερωφείου, ἀποσταλέντα ἡμῖν κατάλογον τῶν κωδίκων τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Παγκυπρίου Γυμνασίου.

1.

Χαρτ. $0,23 \times 0,165$. Αἰῶνος XVIII (φ. 229).

«Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Βικεντίου Δαμιῶ τοῦ εἰς ἅπασαν τὴν Λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους».

Ἄρχ. Ὁ Πορφύριος ἔχει σκοπὸν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, νὰ φανερώσῃ τί εἶναι τὸ γένος, τὸ εἶδος, ἢ διαφορὰ.

Ἐκ φ. 2^α Καὶ τότε πρ: Μ: Σαμουήλ τοῦ Κυπρίου.

Τὰ φ. 1 καὶ 227-229 ἄγραφα.

Στάχσις βοραῖνη μετ' ἀπλῶν ἱπιτυκωμάτων.

2.

Χαρτ. $0,22 \times 0,157$. Αἰῶνος XIX (φ. 108).

Ψυχολογία ἀνώνυμος.

Ἄντεγράφη ἐξ ἐντάκου.

3.

Χαρτ. $0,218 \times 0,158$. Αἰῶνος XVIII (φ. 44)

1 (φ. 6^α). «Ἐκ τῶν θεωρητικῶν καὶ ἐρωτικῶν εὐχῶν τοῦ μακαρίου Ἀύγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνας, τί ἂν εἴποι ψυχὴ μόνη πρὸς θεὸν περὶ τῆς ἀρρήτου γλυκύτητος αὐτοῦ τοῦ θεοῦ».

Ἐνωθεν τῆ αὐτῆ χειρὶ. «Τῶν Δων βιβλίων τοῦ Κεκρυμμένου τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου τὸ βον τὰ Μονολόγια».

Ἄρχ. Ἐπιγνοῖν σε Κύριε, τὸν ἐπιγινώσκοντά με, ἐπιγνοῖν σε Κύριε, τὴν τῆς ἐμῆς ψυχῆς δύναμιν.

Ἐν φ. 33^α. «Στίχοι Κριτοπούλου Μαχαὶλ τοῦ Ἰμβρίου».

Ἐχει δι τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Αὐγουστίνου ὧδε·

Ὅστις ἔρωτα θεοῦ ἔσχεν ἐμφορῶν
καὶ πῦρ ἀνῆψεν ἀγάπης ἐν καρδίᾳ
ἀλοῦς ὄλος γε τῷ κόθῳ τοῦ δεσπότη
καὶ κατοχῆς δὲ ἱμπνευσθεῖς θειοτέρας
τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκτόπως θαυμάζετω,
τὸν θεῖον ὄντως καὶ σεπτὸν Αὐγουστίνον
τοῦ διακαοῦς ἔρωτος καὶ τοῦ πάθους
καὶ τῆς ἐνθέου κατοχῆς τε καὶ ξένης.

Ὅλην γὰρ ἐξίχεε τὴν ψυχὴν ὧδε
πρὸς τὸν ἔρωτα τοῦ θεοῦ τε καὶ κλάστου,
ἔκφρων γεγονώς, ὄλος ἠλλοιωμένος
τὴν θεῖαν ὄντως ἀλλοίωσιν καὶ ξένην,
τὸ δὲ βιβλίον συνεχῶς ἐπέετω,
ἀεὶ μελετῶν καὶ προσλαλῶν τῷ κτίσῃ
καὶ φῶς νοερὸν εἰσάγων ἐν καρδίᾳ.

Ὅδός γάρ ἐστι τοῦτο τῆς μετανοίας
καὶ θύρα ζωῆς, πρὸς σωτηρίαν ἄγον.

3 (φ. 33^β). «Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου τοῦ μετὰ τὴν ἀλωσιν χρηματίσαντος πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Γενναδίου μετονομασθέντος».

Ἄρχ. Δέσποτε κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, θεὸ ἀληθινὲ, βασιλεῦ ὑψίστε, ὑπεράγιε, εὐσπλαγχνε.

4 (φ. 34^β). «Εὐχὴ Κριτοπούλου τοῦ Ἰμβρίου».

Ἄρχ. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μόνος συμπαθὴς καὶ εὐδιάλακτος ἢ τοῦ ἐλέους πηγὴ, τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξάντλητον πέλαγος.

5 (φ. 39^α). «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως».

Ἄρχ. Πανάγιε, πανάγαθε καὶ πολυεὐσπλαγχνε δέσποινα, τὸ τῶν Χριστιανῶν παραμύθιον, τὸ τῶν θλιδομένων θερμότατον παρηγόρημα.

6 (φ. 40^α). «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν καὶ δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον».

Ἄρχ. Παρθένε δέσποινα Θεοτόκε, ἢ τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ υἱὸν καὶ λόγον.

Ἐν φ. 6^α Καὶ τότε Π. Μ. Σαμουήλ Κυπρίου. Τὸ αὐτὸ δ' ὄν μα καὶ ἐν φ. 41^α. Ἐν δὲ φ. 42^α αἴμα Μαρτίου κ έγινε τριετία ἐκ γενήσεως τοῦ τζελεπι ἀλέκου γκίκα υιοῦ τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχοντος μεγάλου δραγομάνου κυρίου γρηγορίου γκίκα. αἴμα ὀκτωβρίου κς ἐγεννήθη ἡ κοκόνα ἐλένη θυγάτηρ τοῦ ἀρχοντος δραγομάνου κυρίου γρηγορίου γκίκα. αἴμα ὀκτωβρίου ς ἐγεννήθη ἡ κοκόνα ῥωξάνδρα θυγάτηρ τοῦ ἐνδός: ἀρχοντος μεγάλου δραγομάνου κυρίου γρηγορίου γκίκα. Ἐν δὲ 143^α τὰ 15^η, διαγγραμμένα 1758 μαρτίου 2 ἐτελειώσαν τρεῖς χρόνοι τῆς γενήσεως τοῦ τζελεπι ἀλεξάνδρου υιοῦ τοῦ τζελεπι γρηγοράκου ἀρχοντος. γκίκα καὶ ὁ θεὸς νὰ τὸν κάμη μακραίωνα.

Τὰ φ. 1-5, 43, 44 ἄγραφα.

Στάχωςι βυροσίνη μεθ' ἀπλων ἐπιτοπωμάτων.

4.

Χαρτ 0,222 × 0,19. Αἰῶνος XVII (φ. 92).

1 (φ. 2^α). «Γραμματικὴ διδασκάλου Γρηγορίου τοῦ Κυθωνέως».

*Αρχ. Τὰ σημεῖα, δι' ὧν γράφεται ὁ προφορικός λόγος ὀνομάζονται γράμματα.

2 (φ. 52^α). «Βιβλ. 6 ἢ Συντακτικὸν τῆς Γραμματικῆς διδασκάλου Γρηγορίου».

*Αρχ. Ἐκαστὸν τῶν περὶ ἡμῶς σωμάτων προβάλλει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς πάντα ἢ εἰς τινα τῶν ἡμετέρων πέντε αἰσθητηρίων.

Ἐν φ. 1^α Ἄλ. χ. Γραμματικὴ Γρηγορίου Διδασκάλου Κυθωνιαῖος, χειρόγραφος· ἐλαβὰ τὴν 1819 ὀκτωμῶ.

Τὰ φ. 16^β, 17, 23-25, 31^β-33, 42^β καὶ 43 ἄγραφα.

5.

Χαρτ. 0,258 × 192 Αἰῶνος XVIII (φ. 61).

1 (φ. 11^α). «Βαρνεσίου Ἀδλικοκάτοπτρον ἦτοι Ἱστορία τῆς Ἑσθῆρ».

Μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας καὶ σχολίων ἐν τῇ ὥα.

*Αρχ. Δεῦρο θεᾶ, ὡς τὸ πρὶν ἐφέσπες μωσεί διψ.

ὡς πρὶν Ἰεσοιδάο τίθεις ἠδεῖαν ἀκοήν.

Ἐν φ. 5^α Ἐπίγραμμα Ἰακώβου Δουκόρτου. Ἐπονται Ἰεσθίσις καὶ ἄλλα ἐπιγράμματα. Ἐν φ. 7^β «Σουσιᾶδος ραψωδία ἢ παρωδία ὁμηρικῆ», ἐν δὲ φ. 8^β «Εὐχαριτεῖρην εἶτ' οὖν τῶν τῆς ἐμῆς Ἑσθῆρος φιλων κατάλογος εἰς μνημόσυον». Μνημονεύονται δὲ πολλοὶ σύγχρονοι λόγι.

Τὰ φ. 4, 10, 57 καὶ 58 ἄγραφα.

Ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων πολυχρῶμων.

Στάχως διὰ παχέος χάρτου.

6.

Χαρτ. 0,21 × 0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 330).

1 (φ. 6^a). «Τοῦ Προδρόμου τοῦ φιλοσόφου κυρ Θεοδώρου Ἐξηγήσεις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς καὶ δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας παρὰ τῶν ἁγίων μελωδῶν Ἡερασιμᾶ καὶ Ἰωάννου κανόνας».

Πλὴν τῶν κανόνων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ Κοσμά τοῦ Ἱεροσολομίτου ἐρμηνεύεται ἐν φ. 125^a «Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλάφριων ἀκρασιχίδα ἐξ ἡροελεγειῶν τεσσάρων στίχων».

2 (φ. 234^a). «Περὶ τῶν ἀντιφώνων καὶ ἀναβαθμῶν».

Ἄρχ. Δεῖ μὲν οὖν πρὸ τῆς τῶν ἀντιφώνων ἐξηγήσεως τούτοις ἐπιστῆσαι τὸν νοῦν καὶ ἀνιχνεύσαι τίς τε ὁ τούτων ἐστὶ ποιητής.

3 (φ. 303^a). «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ἐρωτήσαντα τὰ περὶ τῆς ὑπακοῆς, τοῦ κοντακίου, τοῦ ἐξαποστειλαρίου, καὶ τοῦ οἴκου, πόθεν ἐκλήθησαν».

Ἄρχ. Σοὶ μὲν ἀεὶ σπουδῆ, πᾶν εἰ τι χρηστὸν ἀνιχνεύειν, καὶ πειρᾶσθαι εἰδέναι καὶ τοῖς εἰδόσι διαπορθεύειν.

Ἐν φ. 32^a. Τῷ παρὸν εἶναι ἐμοῦ ἱεροδιακόνου κύρ κύρ δαμασκηνοῦ καὶ ὅπιος τὸ κλέψυ ἀνευ κίμου νὰ ἔχι τὴν κατάραν τοῦ ἁγίου παντελεήμονος μῆστου καὶ τὴν κατάραν τοῦ πανειεροτάτου εἰμὸν αὐθεντὸς κε δεσπότη καὶ τὴν δικὴν μου.

Τὰ φ. 1-5 καὶ 317-330 ἄγραφα.

Στάχως ἀπλῆ βυραίνη.

7.

Περγ. 0,217 × 0,17. Αἰῶνος XII (φ. 210).

Κανόνες διαφόρων ἁγίων τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Το κύριον σῶμα τοῦ κώδικος ἀπὸ φ. 19^a-203^b ἐκ περγαμηνῆς χειρὶ τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος, τὰ φ. 1-8 καὶ 64 ἐκ βομβυκίνου χάρτου χειρὶ τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος, τὰ δὲ φ. 9-17 ἐκ παχέος χάρτου καὶ διὰ χειρὸς ἔτι νεωτέρας. Τὰ φ. 204-210 καλὶμψηστα, φέροντα νεωτέραν γραφὴν τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος ἐπὶ ἀρχαιοτέρας, τοῦ δωδεκάτου, δι' ἧς γιγναμμένον μαρτύριον μαρτύρων μαρτυρησάντων ἐπὶ Οὐαλερίου.

Τὰ ἐν τῷ κώδικι τροπάρια δὲν συμπίπτουσι πάντα πρὸς τὰ τῶν μηνολογίων. Ἐν φ. 41^α-43, 131^α, 136^α, 151^α, 153^α, 175^β σημασίους ἐν τῇ ᾧ^α ἀμυδραὶ, πιθανῶς προσθῆκαι τροπαρίων διὰ χειρὸς νεωτέρας. Ἐν φ. 76^β καὶ 183^β διακρίνονται ἀπεξισμένα κάτωθεν τῶν γραμμῶν γράμματα ὡσεὶ διὰ προκίνου γεγραμμένα.

Ἐν φ. 134^α ἐν τῇ ᾧ^α Ὀκτώβριος ἡμέρα παρασκευὴ ἐπεριλαβὰ τον ἅγιος Γεώργιον, τοῦ γκοτωστέφανου ο εγο κυρις παπὰς νικόλαος τοῦ τραχονίτι ἐν χρόνῳ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν ταῖς ᾠαῖς τῶν φ. 147^β, 148^β, 180^β, 182^α καὶ 183^α ἄτεχνα σχεδιάσματα πτηνῶν.

Στάχταις πινακίδων ξυλίνων, ἐπικεκαλυμμένων διὰ βύρας.

8.

Χαρτ. 0,221 × 0,175. Αἰῶνος XVIII (φ. 487).

1 (φ. 3^α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγοι.

α' (φ. 3^α) «Εἰς Βασιλεῖον ἐπίσκοπον Καισαρείας Καππαδοκίας ἐπιτάφιος». — β' (φ. 70^α) «Εἰς τὰ Θεοφάνεια εἴ: οὖν γενέθλια τοῦ Σωτῆρος». — γ' (φ. 86^α) «Εἰς τὴν αὐτὴν ἰορτὴν». — δ' (φ. 104^α). Περὶ τοῦ βαπτίσματος. — ε' (φ. 152^α). «Εἰς τὸ Ἐπί τῆς φυλακῆς μου στήσομαι». — ς' (φ. 174^α). — «Εἰς τὴν ἰορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς. — ζ' (φ. 193^α). «Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ τὸ ἴαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα». — η' (φ. 202^α). «Στηλιενοτικός αὐσ λόγος κατ' Ἰουλιανού».

2 (φ. 241^α). «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου Νανζιανζοῦ Παρθενίης ἔπος».

3 (φ. 311^β). Τοῦ αὐτοῦ Ἵποθήκαι παρθένους.

4 (φ. 341^α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ὁμιλία.

α' (φ. 341^α). «Εἰς τὸ Οὐκ ἴστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεός» — β' (φ. 364^α). «Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠρελοῦντο λόγων παραίνεσις» — γ' (φ. 399^β). «Περὶ τοῦ μὴ προσηλοῦσθαι τοῖς βιωτικαῖς καὶ περὶ τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ ἐξωθεν τῆς ἐκκλησίας» — δ' (φ. 399^α). «Περὶ κρίματος θεοῦ».

5. «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου Νανζιανζοῦ Παρθενίης ἔπος».

6. Τοῦ αὐτοῦ Ἵποθήκαι.

* Ἀπαντα μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας, τινὰ δὲ καὶ μετὰ σχολίων ἐν τῇ ᾧ^α.

Ἐν φ. 2^α Πίναξ τῶν περιεχομένων.

Ἐν φ. 1^α «Αὐτὸ τὸ βιβλίον ὑπάρχει σὺν τοῖς ἄλλοις Κυπριανοῦ Παυλίδου. Ἐν φ. 3^α Κτῆμα Κυπριανοῦ Παυλίδου 1845. Ἐν φ. 9^β καὶ 10^β ὡς καὶ ἐν φ. 101^β καὶ 103^α λογαριασμοὶ παντοπώλου ἐπὶ φύλλων τὸ κατ' ἑρ-

χὰς ἀγράφων μεινάντων, φέροντες ἐν ἀρχῇ χρονολογίαν 1835, 31ης Δεκεμβρίου. Ἐν φ. 85β· ἀψὶς Ιουνίου γη, ἐν φ. 102α· ἀψὶς Ιουνίου κγ.

Ἐν φ. 28α·

Διπλοῦν τὸν ἀπλοῦν ἢ κηύσασα λόγον
διπλῆν ῥώσιν δίδου μοι τῷ γεγραφοῦτι·
Τῷ συντελεσθῆ τῶν καλῶν θεῶ δόξα·
ἄγιο βοήθησον τῷ κοπιῶντι,
ἵνα δοξάζῃ καὶ ὑμῆ τῷ τεκόντι.

Ὁ κώδιξ γράσσεται ὑπὸ διαφόρων χειρῶν. Τῆς πρώτης χειρός εἶνε τὰ φ. 3α-201β καὶ 364α-418β. Ἡ δευτέρα χεὶρ ἡ γράσσασα τὰ φ. 202α-280α ἀνώμλος, διότι ἐνιαχοῦ ἐμφανίζεται τάσις ἀκομιμῆσεως τῆς γραφῆς τοῦ ἀρχαιοτέρου ἀντιβολαίου. Ὁμοίως ἀνώμλος ἡ γραφή τῶν φ. 419α-440β· ἀρχαιοτέρα δὲ φαίνεται ἡ τῶν φ. 281α-341α, ἢ τῶν φ. 341α-363β καὶ ἡ τῶν φ. 441α-456β. Διάφοροι χεῖρες διακρίνονται, ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ ἴσης ἐμφανείας, ἐν ταῖς διαστιχοῖς ἐρμηνείαις.

Ἐνιαχοῦ ὁ κώδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων πολυχρόμων μετ' ἀνθῶν καὶ ἄλλων παραστάσεων, ἀλλαχοῦ δ' ἔμεινε κενὸς ὁ δι' ἐπίτιτλα προωρισμένος χώρος.

Στάχως ἀπλῆ βυραίνη μετὰ θηλυκαυτήρων.

9.

Χαρτ. 0,215 × 0,163 Αἰῶνος XVIII (φ. 184 + α-γ).

1 (φ. 4^α). «**Ἐρωδιανῶδ Τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ιστορίαι**».

Ἐν ταῖς ὡσὶς δηλώσεσι τῶν δημηγοριῶν καὶ ἀραιαὶ κριτικαὶ παρατηρήσεις περὶ τοῦ κειμένου.

Ἐν φ. 33β· γρόσια ἐπτα ἐδῶσα καὶ ἠρωδιάνον δέν μου ἐδῶσαν, ἐπειδὴ καὶ μοῦ ἐχρειάζονταν ἡμέραι ἔνδεκα, ἐγράψθη παρ' ἐμοῦ παρθενίου ἱερομονάχου τοῦ κυπρίου ἀπὸ 20· δεκεμβρίου μηνὸς ἕως 30· τοῦ· αὐτοῦ ἔλαβε τέλος, οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια, ὅτι ἐν τῇ σχολῇ τῆς πάτμου ἐγένοντο ταῦτα. Ἐν δὲ φ. 161α. Καὶ τότε ἱλαρίωνος ἱεροδιακόνου Κυπρίου. Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ τὸ αὐτὸ σημεῖωμα.

Τὰ φ. 1-3 καὶ 162β-184 ἄγραφα.

Στάχως βυραίνη μετ' ἀπλῶν ἐπιτυκωμάτων.

10

Χαρτ. 0,385 × 0,225. Αἰῶνος XVIII (φ. 313).

1 (φ. 7^α). Συλλογαὶ θεμάτων ἀπὸ τῆς νέας ἐλληνικῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν.

Μεταξὺ τούτων ἐν φ. 80α «θέματα τῆς γραμματικῆς τοῦ ἐξ ἀπορρήτων» [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου], ἐν φ. 121α «1728 Ἰανουαρίου 16. Θίματα εἰς

τὴν γραμματικὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου], ἐν φ. 178^α «Θέματα εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος τῶν ἐνεργητικῶν, ἐκδοθέντα παρὰ κυρ πατῆρ Μελετίου Τζαμπλάκου τοῦ πολυμαθοῦς, ἐν φ. 260^α ὁ Ἀρχὴ τῶν θεμάτων, δοθέντων παρὰ τοῦ λογιωτάτου, καὶ μουσικωτάτου κυρίου κυρίου πατῆρ κυρ Καλλινίκου»; ἐν φ. 266^α «Καὶ πάλιν τοῦ αὐτοῦ εἶδους δοθέντα παρὰ τοῦ κυρίου Ἀντωνίου», ἐν φ. 274^α «Συντάξεις πάνυ ἐπιφιλίαι ἐν τοῖς μαθητικῶσιν, ἐκδοθεῖσαι παρὰ Μελετίου ἱερομονάχου Τζαμπλάκου».

2 (φ. 290^α) Εἶδη ἐπιστολῶν.

3 (φ. 306^α). «Ἐπιστολῶν εἶδη, τεσσαράκοντα» [Ἰωάννου Κουκουζέλη].

Ἀρχ. α' παραινετικὴ ἐπιστολὴ, διὰ τῆς ὁποίας καθοδηγοῦμεν τινὰ, τὴ νὰ κάμῃ τὸ καλόν, ἢ νὰ λείπῃ ἀπὸ τὸ κακόν.

Ἐν φ. 99^β. Ὁ μέγας ἐκκλησιαρχὴς, Κρι... καὶ ἁ. χ. Καὶ τότε πρὸς τοὺς ἄλλοις Μακαρίου ἀρχιερέως καὶ φιλοσόφου. Ἐν φ. 313. Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα τοῦ ἐπιστολαρίου ἀψλα ἡεδρουαρίου κγ. ὁ τὰς ἐπιστολάς συνθέσας καὶ γράψας Ἰωάννης τοῦπικλῆν Κουκουζέλης, καὶ οἱ ἀναγιγνώσκοντες αὐτὰς εὐχεσθε πρὸς Κύριον καὶ διὰ λόγου μου. Τέλος τῷ δὲ θεῷ κλέος. Ἐν τινὶ τῶν παραφάλλων· Εἰς Ἀραδίππου· κυθήρης λενοῦν.

Κωδιεὶ γεγραμμένος διὰ πολλῶν χειρῶν. Τῶν αὐτῶν γρῶνων πρώτης χειρὸς εἶνε τὰ φ. 7^α-51^α, 63^β-100^α, τῆς δευτέρας τὰ φ. 51^β-63^α, τρίτης τὰ φ. 100-119^α, τετάρτης τὰ φ. 121^α-153^β πέμπτης τὰ φ. 153^α-168^α καὶ 178^α-254^β, ἕκτης τὰ φ. 170^α-178^α, 260^α-274^β καὶ 290^α-303^β, ἑβδόμης τὰ φ. 274^β 287^α, ὄγδοῆς τὰ φ. 306^α 314^α.

Τὰ φ. 1-6, 8, 9, 31, 79^β, 119^β, 120, 168^β, 169, 178^β, 185, 259, 287^β, 288, 289, 303^β, 304 καὶ 305 ἄγραφα.

Στάχως ἀπλή βυρσίνη.

11.

Χαρτ. 0 233 × 0 17. Αἰῶνος XVIII (φ. 256).

Λογικὴ πραγματεία ἀνώνυμος.

Ἀρχ. Οὐ μόνον καλῶς ἀλλὰ καὶ λίαν ὀρθῶς τοῖς ἐρωτῶσιν ὁ πάλαι Σωκράτης περὶ δυνάμεως ἀπεκρίνατο.

Τὰ φ 1 καὶ 253-256 ἄγραφα. Ἐν φ. 252^α ἀνάξια λόγου δοκίμια κονδυλίου.

Στάχως βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

12.

Χαρτ. 0,225 × 0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 361).

Συλλογαὶ θεμάτων ἀπὸ τῆς νέας ἑλληνικῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν.

Μεταξὺ τούτων ἐν φ. 7^β Δωροθέου τοῦ Λευδίου, ἐν φ. 200^α εἰς τὸ αὐτὸ κεφάλαιον τῆς Γραμματικῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου [Μαυροκορδάτου], ἐν

φ. 282^α «Νεοφύτου Ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου», ἐν φ. 308^α «Θίματα εἰς τὸ ἐπιστολάριον τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως παρὰ τοῦ σοφωτάτου Γεωργίου τοῦ Τραπεζουντίου», ἐν φ. 330^α «Γεραδίου τοῦ ἐν Πάτρῳ σχολαρχήσαντος εἰς τοὺς ἐπιστολικοὺς τύπους γυμνασίου».

Ἐν φ. 1^α ἀνάξια λόγου σημειώματα. Ἐν φ. 1β Μανουὴλ Ἰωάννου.

Ὁ κώδιξ γέγραπται διὰ διαφορῶν χειρῶν τῶν αὐτῶν χρόνων. Πρώτης χειρὸς εἶνε τὰ φ. 1-70β, δευτέρας τὰ φ. 71^α-93β, τρίτης τὰ φ. 95^α-107β καὶ 330^α-354^α, τετάρτης τὰ φ. 111^α-139^α, 199^α-208β καὶ 234-276^α, πέμπτης τὰ φ. 140^α-151^α καὶ 306^α-325^α, ἕκτης τὰ φ. 152β, 153^α-198^α, 209^α-234β καὶ 242^α-305^α.

Τὰ φ. 2-6, 30, 38β-40, 47, 48, 86β-88, 94, 108, 109, 227-281, 325β-326 καὶ 354β-363 ἀγνώστα.

Στάχῳσις ἀπλῆ βυραίνη.

13.

Χαρτ. 0,22 × 0,165. Αἰῶνος XVIII (φ. 351).

1 (φ. 2^α). Συλλογὴ χωρίων ἐκ διαφορῶν συγγραφέων.

2 (φ. 5^α). «Σημειώσεις εἰς διάφορα ζητήματα τῶν εὐαγγελίων.

Ἄρχ. Εἰς τὸ τοῦ Λαζάρου εὐαγγέλιον. Τέσσαρα αἰνίγματα εὐρίσκονται (ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα) εἰς τὸ τοῦ Λαζάρου εὐαγγέλιον.

Ὁ κώδιξ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, φέροντα ἀρχῆθεν ἴδιαν σελίδωσιν. Τὸ πρῶτον τμήμα περιλαμβάνει τὰ φ. 1^α-128β, ὧν προηγείται πῖναξ. Τὸ δεύτερον τμήμα διήκει ἀπὸ τοῦ φ. 123^α κ. ἰ. Ἐν φ. 109^α-122β Πῖναξ τῶν περιχομένων «... τοῦ δευτέρου βιβλίου παρὰ Φιλοθέου Ἱεροδιακόνου φιλοκονηθείς, ἐν ᾧ δεικνύνται αἱ κατὰ μέρος ὑποθέσεις τοῦ βιβλίου». Ἐν φ. 111^α Πῖναξ κτῶν κατὰ μέρος ἐννοιῶν τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ βιβλίου φιλοκονηθείς ὑπ' ἑμοῦ Φιλοθέου Ἱεροδιακόνου αἰσιμηνί...» Παρατηρητέον, ὅτι ἡ χρονολογία αὕτη οὐδαμῶς συμβιβάζεται πρὸς γραφὴν καὶ χάρτην τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος καὶ κατὰ ταῦτα συναντηγρᾶφη πιθανῶς ἐξ ἀρχαιότερου ἀντιβολαίου.

Ἐν παραφύλλῳ Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Μακαρίου ἀρχιερέος. Ἐρρηγνται δ' ἐν ταῖς παραφύλλοις καὶ σημειώσεις ἐκ τῶν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ χρονολογία ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰσραήλ.

Στάχῳσις ἀπλῆ βυραίνη.

14.

Χαρτ. 0,212 × 0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 243).

1 (φ. 3^α). «Ἐπιποκράτης ἐν συνόψει μεταφρασθεὶς εἰς τὴν ἀπλῆν διάλεκτον».

Ἄρχ. Μὰ τὸν ἱατρὸν Ἀπόλλωνα καὶ μὰ τὸν Ἀσκληπιὸν καὶ μὰ τὴν Ὑγείαν καὶ μὰ τὴν Πανακειαν δι' ὄρκου βεβαιῶν.

2 (φ. 135^α). Μάρκου τοῦ ἐκ Κύπρου εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἑπτακράτους ὑπομνήματα.

Ἄρχ. Πάνυ σφόδρα ἐκλιπαρῶ τοὺς τὸ παρὸν διερχομένους πονημάτων περιπετείας ἥκιστα μὴ γράφεσθαι.

Ἐν φ. 1^α. Ἐκαμα ἀρχὴν τοῦ ἀντιγράψαι αὐγοῦσιου ἰα ἡμέραν.

Ἐν φ. 8^α ἐπίτιλον ἔγχρωμον.

Τὰ φ. 12 καὶ 243 ἄγραφα.

Στάχωςι ἀκλή βυραίνη.

15.

Χαρτ. 0,33 × 0,21. Αἰῶνος XIX (φ. 168).

1 (φ. 1 β^α). «Πλάτωνας ἢ βλοὶ τῶν ἐν τῇ παλαιᾷ Ῥώμῃ ἀρχιερατευσάντων, ἦτοι τῶν πάπιδων, ἐκ τῆς λατινικῆς εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν διάλεκτον μετενεχθέντα παρὰ Ἱερεμίου **Κακαθέλα ἱεροκήρυκτος**, προστάξει καὶ ἐπιμελεία τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Δοσιθέου».

Ἄρχ. Δὲν ἀμφισβόλλῃ τινὰς. πῶς πολλὰ εἶναι ἐκεῖνα ὅπου ὠφελοῦσι τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἐν φ. 3^α. Καὶ τότε Σαμουὴλ ἱερομονάχου Κυπρίου, Ἀρχιδιακόνου τῆς ἐν Κουρουτζεσμέ τοῦ γένους Σχολῆς, ἐκ τῶν τοῦ Δωροθέου Πρώτου 1821, Ἐν φ. 168β· Ἐν τῇ Σχ. τοῦ Κουρουτζεσμέ 1848 κατ' Ἀπριλ. † ὁ Μ. Μ. Σαμουὴλ ὁ Κύπριος.

Τὰ φ. 1 καὶ 2 ἄγραφα.

Στάχωςι βυραίνη μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων.